

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Małecka

Protokolant:p.o. stażysty W. F.

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. w w P.

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko D. P.

- o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 134.011,90 zł (sto trzydzieści cztery tysiące jedenaście złotych 90/100) wraz z ustawowymi odsetkami od 18 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
2. kosztami procesu obciąża pozwaną i w związku z tym zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.276 zł, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSO Małgorzata Małecka

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) z siedzibą w W. pozwem wniesionym w dniu 18 grudnia 2014 r. przeciwko D. P. do Sądu Rejonowego (...) wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 134.011,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów sądowych w wysokości 1.676 zł oraz kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwana oraz (...) S.A. (poprzednik prawny (...) Bank (...) S.A.) łączyły umowy bankowe z dnia 18 kwietnia 2008 r. i z dnia 22 kwietnia 2008 r., na podstawie której pozwana zaciągnęła kredyty w powyższym banku. Pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty zaciągniętych kredytów, w wyniku czego bank wypowiedział pozwanej umowy kredytowe, co spowodowało powstanie wymagalności całej kwoty niespłaconego przez stronę pozwaną kapitału wraz z kwotą odsetek umownych stanowiących część odsetkową raty kapitałowo – odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. W dalszej kolejności powód wskazał, że (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) sp. z o.o. sp. k. wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności z tytułów pożyczek i kredytów oraz że każda z wierzytelności została ujęta w wykazie wierzytelności. W dniu 24 października 2014 r. (...) sp. z o.o. sp. k. dokonała przelewu przysługującej jej wierzytelności przeciwko pozwanej na rzecz powoda. Nadto powód wyjaśnił, że na dochodzoną pozwem kwotę składają się następujące kwoty: z umowy z dnia 18 kwietnia 2008 r nr (...): kwota 49.423,79 zł tytułem niespłaconego kapitału, 78 zł kosztów i 19.778,85 zł tytułem odsetek karnych za opóźnienie do dnia 8 października 2014 r. oraz z umowy z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) kwoty: 45.565 zł tytułem niespłaconego kapitału, 78 zł tytułem kosztów i 16.716,16 zł tytułem odsetek za opóźnienie do dnia 8 października 2014 r. Powód podał, że dochodzi również odsetek naliczonych od należności głównych z każdej ze wskazanych wyżej umów od dnia 9 października 2014 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu w łącznej wysokości 2.372,10 zł. (k. 2-8 akt).

Postanowieniami z dnia 13 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w P.. (k. 10-11 akt).

Pismem z dnia 19 marca 2015 r. powód sprostował, że dochodzi roszczeń z umów z dnia 16 kwietnia 2008 r. i 18 kwietnia 2008 r.

Zarządzeniem z dnia 24 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w (...) przekazał sprawę do rozpoznania Wydziałowi (...) tutejszego Sądu. (k. 70 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 kwietnia 2008 r. pozwana D. P. zawarła z (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę o kredyt odnawialny.

W dniu 18 kwietnia 2008 r. pozwana D. P. zawarła z (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę o kredyt w wysokości 80.000 zł.

W dniu 19 września 2011 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym zarejestrowano (...) S.A., który powstał na skutek wniesienia wszystkich składników majątkowych Oddziału (...) S.A.

Pozwana nie spłacała zaciągniętych kredytów i w dniu 28 listopada 2011 r. rozwiązano umowę z dnia 18 kwietnia 2008 r., zaś w dniu 23 grudnia 2011 r. rozwiązano umowę z dnia 16 kwietnia 2008 r.

dowód: umowy kredytowe (k. 24 i 26 akt), zaświadczenia (k. 25 i 27 akt), postanowienie z dnia 23 września 2011 r. (k. 4 i 1 akt) , wyciąg z decyzji Komisji Nadzoru Finansowego (k. 42-43 akt).

W dniu 11 kwietnia 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko pozwanej na kwotę 50.894,59 zł (umowa z dnia 18 kwietnia 2014 r.), w tym 49.423,79 zł tytułem niespłaconego kredytu wraz z odsetkami ustawowymi, 1.392,80 zł tytułem odsetek umownych i 78 zł tytułem naliczonych opłat oraz na kwotę 46.406,59 zł (umowa z dnia 16 kwietnia 2014 r.), w tym 45.565 zł tytułem niespłaconego kredytu wraz z odsetkami ustawowymi, 763,59 zł tytułem odsetek umownych oraz 78 zł tytułem naliczonych opłat.

W dniu 11 kwietnia 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wystąpił o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012 r. nadano klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

dowód: bankowy tytuł egzekucyjny (k. 28 akt), wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (k. 29-30 akt), postanowienie z dnia 6 czerwca 2012 r. (k. 31-32 akt).

W dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. (następca prawny (...) S.A. na skutek przejęcia (...) S.A. przez (...) Bank (...) S.A.) jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) sp. z o.o. sp. k. wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek i kredytów.

dowód: odpis pełny z (...) S.A. (k. 52-54 akt), odpis pełny z (...) Bank (...) S.A. (k. 55-68 akt), zmiana umowy spółki komandytowej z dnia 8 października 2014 r.(k. 48-51 akt).

W dniu 24 października 2014 r. powód zawarł z (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W. umowę świadczenia w miejsce wykonania, na mocy której powód nabył wierzytelność spółki (...) wobec pozwanej z tytułu umów z dnia 16 i 18 kwietnia 2008 r. Pismem z dnia 4 listopada 2014 r. pozwana została zawiadomiona o cesji wierzytelności.

dowód: umowa z dnia 24 października 2014 r. (k. 47 akt), pismo z dnia 4 listopada 2014 r. (k. 23 akt).

W dniu 18 grudnia 2014 r. powód (...) (...) wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych z którego wynika, że zadłużenie pozwanej wobec powoda wynika z zawarcia umów kredytowych o nr (...). Z umowy z dnia 18 kwietnia 2008 r nr (...) zadłużenie wobec powoda wynosi: 49.423,79 zł tytułem niespłaconego kapitału, 78 zł kosztów i 22.150,95 zł tytułem odsetek, zaś z umowy z dnia 16 kwietnia 2008 r. nr (...) zadłużenie wynosi: 45.565 zł tytułem niespłaconego kapitału, 78 zł tytułem kosztów i 16.716,16 zł tytułem odsetek.

Kwota zadłużenia pozwanej wobec powoda wynosi łącznie 134.011,90 zł.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 20 – 22 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie kserokopii dokumentów urzędowych i prywatnych zgromadzonych w aktach sprawy.

Zgodnie z treścią art. 244 k.p.c. dokumenty urzędowe stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Zgromadzone w sprawie dokumenty nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować je z urzędu. Wiarygodność kserokopii dokumentów również nie budziła wątpliwości Sądu. Mimo, że kserokopia nie jest dokumentem, a stanowi jedynie element twierdzenia strony o istnieniu dokumentu o treści odpowiadającej kserokopii, to w niniejszej sprawie żadna ze stron nie podniosła zarzutów kwestionujących istnienie określonych dokumentów prywatnych czy urzędowych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia od pozwanej D. P. kwoty 134.011,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów sądowych w wysokości 1.676 zł oraz kwoty 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zauważyć należy, że w sprawie zaistniały podstawy do wydania wyroku zaocznego, pozwana bowiem nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone, będąc prawidłowo zawiadomiona o terminie (art. 339 § 1 kpc). Sąd doręczył pozwanej odpis pozwu wraz z wezwaniem na termin rozprawy. Pozwana, mimo prawidłowego dwukrotnego awizowania nie odebrała przesyłki. Datą doręczenia w przypadku, gdy w myśl art. 139 § 1 k.p.c. zachodzą podstawy do złożenia pisma w urzędzie pocztowym (aktualnie w placówce pocztowej operatora pocztowego), jest: data odebrania pisma przez adresata w oddawczym urzędzie pocztowym (placówce pocztowej) albo data, w której upłynął termin do odbioru złożonego pisma w oddawczym urzędzie pocztowym (placówce pocztowej), jeżeli przed upływem tego terminu adresat nie zgłosił się po odbiór. W tym ostatnim wypadku ma miejsce jedynie fikcja doręczenia, ale jest to fikcja prawnie skuteczna w tym znaczeniu, że pociąga za sobą wszelkie skutki doręczenia. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 1995 r. III CRN 71/94). Wobec powyższego Sąd uznał, że pozwana została prawidłowo wezwana na termin i zarządzeniem z dnia 16 czerwca 2015 r. pozostawił w aktach kierowaną do pozwanej przesyłkę ze skutkiem doręczenia.

Pozwana nie stawiała na termin rozprawy, będąc prawidłowo zawiadomiona o terminie. Stosownie do art. 339 § 2 kpc, w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Biorąc zatem pod uwagę powyższe, Sąd przyznał za prawdziwe okoliczności przytoczone w pozwie, szczególnie, że zostały poparte załączonymi do pozwu dowodami z dokumentów oraz że okoliczności te nie budziły wątpliwości Sądu.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe

(Dz.U.2015.128 j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że pozwana zaciągnęła kredyty w (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.. Powód wykazał także, że kredyty nie były spłacane i stały się wymagalne, co zostało dowiedzione poprzez wydanie bankowego tytułu egzekucyjnego, a następnie nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Powód wykazał także, że (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. został przekształcony w (...) S.A. oraz że w dalszej kolejności (...) S.A. został przejęty przez (...) Bank (...) S.A., w szczególności poprzez załączone odpisy z KRS. Sąd uznał także za wykazane, że wierzytelność wobec pozwanej z tytułu niespłaconych kredytów wynikających z umów zawartych w dniach 16 i 18 kwietnia 2008 r. przysługuje powodowi, z uwagi na wniesienie przedmiotowej wierzytelności aportem przez (...) Bank (...) S.A. do spółki (...) sp. z o.o. sp. k., a następnie dokonanie przelewu powyższej wierzytelności na rzecz powoda. Zgodnie z art. 509 § 1 kpc, wierzyciel może bowiem bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Fakt przysługiwania powodowi przedmiotowej wierzytelności wynika także z przedłożonego przez powoda wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, stanowiącego obecnie dokument prywatny, na mocy art. 194 ust. 2 ustawy z 2004 r. o funduszach inwestycyjnych

Wobec powyższego Sąd uznał żądanie pozwu za zasadne i uwzględnił powództwo (punkt 1 wyroku). O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 §1 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 kpc. Na koszty procesu złożyły się następujące kwoty: 1.676 zł tytułem opłaty od pozwu i 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, czyli łącznie 5.276 zł. Zauważyć w tym miejscu należy, że jakkolwiek powód uiścił kwotę 5.025 zł tytułem uzupełniającej opłaty od pozwu oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, tym niemniej aż do chwili wydania wyroku nie domagał się ich zasądzenia. Zgodnie zaś z art. 109 § 1 kpc, roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeśli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych. Tym samym Sąd nie uwzględnił tych kwot i orzekł, jak w punkcie 2 wyroku.

Sąd nadał również wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności z uwagi na treść art. 333 § 1 pkt 3 kpc.

/-/ SSO Małgorzata Małecka